

Ville Auvinen

30.11.2015

Kirkolliskokousvaalien edellä

Ensi keväänä valitaan seuraavaksi nelivuotiskaudeksi uusi kirkolliskokous. Edustajien valinnat tehdään hiippakunnittain. Papisto valitsee keskuudestaan yhteensä 32 edustajaa, ja seurakuntien luottamushenkilöt puolestaan 64 maallikkoedustajaa. Näiden lisäksi kirkolliskokouksessa istuvat hiippakuntien piispat, kenttäpiispa, saamelaisten edustaja sekä valtioneuvoston määräämä edustaja. Ehdokasasettelu on jo päättynyt, ja ehdolla on kaiken kaikkiaan 492 maallikkoa ja 221 pappia. Paikka kirkon ylimmässä päättävässä elimessä siis kiinnostaa.

Seuraava kirkolliskokous on monien haasteiden edessä. Etukäteen voi jo aavistaa, että uuden avioliittolain tultua voimaan paine kirkkoa ja sen vihkikäytäntöä kohtaan kasvaa. Kirkolliskokouksen on päätettävä, miten kirkko ja sen viranhaltijat uudessa tilanteessa toimivat. Samaan aikaan kirkosta eroaa vuosittain kymmeniä tuhansia, jotka kokevat kirkon etäiseksi ja merkityksettömäksi ja yhä harvemmat lapset kastetaan kirkon jäseniksi. Kirkon toisella reunalla ”kirkoksi kasvava kirkko”, Lähetyshiippakunta, on itsenäistymässä omaksi

kirkokseen, ja monet seurakuntien aktiivit joutuvat ratkaisemaan, mihin kirkkoon haluavat kuulua. Yhteiskunnalliset rakenneuudistukset kuntaliitoksineen pakottavat myös kirkon tarkastamaan omaa rakennettaan, ja sen seurauksena pienet, itsenäiset seurakunnat lakkaavat monen harmiksi olemasta. Monet kokevat nykyisen, asuinpaikan perusteella määräytyvän seurakuntaan kuulumisen olevan aikansa elänyt järjestelmä, ja sen sijaan ehdotetaan henkilöseurakuntien hyväksymistä osaksi kirkon virallista rakennetta. Silloin jokainen saisi kuulua mihin seurakuntaan haluaa. Käytännössä muun muassa eri herätysliikkeiden messuyhteisöt ovat jo nyt henkilöseurakuntia, mutta kirkon virallisesta näkökulmasta ne ovat outoja kummajaisia, joita ei ainakaan saa kutsua seurakunniksi. Monet kristityt kuitenkin haluivat yhä enemmän juuri sellaisia yhteisöjä, joihin he voivat hyvällä mielellä sitoutua. Asiaa kuitenkin hankaloittaa se, että ehtoollisenjako-oikeuden saaminen tiloihin, joita ei ole vihitty kirkoksi, on vaikeaa.

Uskoisin, että ainakin edellä kuvatut kysymykset tulevat olemaan esillä seuraavan kirkolliskokouksen työskentelyssä. Minkälaisia vastauksia se niihin antaa, on kirkon tulevaisuuden kannalta äärimmäisen tärkeää.

Toivon, että uusi kirkolliskokous tekee vastuullisia päätöksiä, jotka rakentavat kirkkoa ja sen yhteyttä. Jonkun toisen kirkollisen lehden pääkirjoitus varmaankin kantaisi huolta siitä, miten tavalliset kirkkoon kuuluvat mutta eivät niin aktiivisesti kirkon toimintaan osallistuvat saataisiin edelleen pysymään kirkon jäseninä. Minä taas olen huolissani niistä, jotka vielä haluaisivat pysyä kirkon sisällä ja uskoa ja toimia niin kuin ”isämme uskoivat ennen”, mutta jotka eivät koe saavansa tilaa kirkon sisällä.

Voisiko uusi kirkolliskokous ottaa tarkasteluun vuonna 2006 hyväksytyt piispa Heikan työryhmän lausunnot? Tuo lausunto kriminalisoi käytännössä kaiken aikaisemmin useimmiten hyvässä yhteis-

hengessä tehdyn jumalanpalvelusten työvuorosopimisen, joka mahdollisti myös niiden pappien toimimisen seurakunnissa, jotka olivat virkakysymyksessä perinteisellä kannalla. Voisiko uusi kirkolliskokous hyväksyä henkilöseurakunnat osaksi kirkon virallista rakennetta ja todeta, että Suomen ev.lut. kirkon papin kirkkokäsikirjan mukaan toimittama messu ei ole kilpailevaa vaan ennemmin kirkkoa rakentavaa toimintaa, vaikka se tapahtuisikin vaikkapa jonkun herätysliikkeen rukoushuoneessa? Voisiko uusi kirkolliskokous löytää ratkaisun vielä sillekin ongelmalle, että monet lahjakkaat ja vahvasti kirkon uskoon sitoutuneet teologian maisterit jäävät vaille pappisvihkimyksiä ja mahdollisuuksia palvella seurakuntapastoreina, koska he haluavat pitäytyä myös käytännössä kirkon perinteisellä virkakannalla?

Rukoillaan kirkon Herraa, että hän antaisi Suomen ev.lut. kirkolle viisaat päätäjät.

Joululahja STI:lle

STI:n talous on taas erittäin haastavassa tilanteessa. Tällä hetkellä tilien saldo on lähellä nollaa, ja joulukuussa on vielä maksettavana mm. palkat. Rahatilanne on huonompi kuin aikaisempina vuosina. Vuoden alussa aloittaa työnsä uusi sihteerimme Kirsi Hänninen, ja STI:n sihteerinä aivan alusta asti toiminut Kirsi Sell jää eläkkeelle huhtikuussa. Olemme kiitolliset vanhemman Kirsin pitkästä työpanoksesta sekä siitä, että nuorempi Kirsi jatkaa hänen työtään. Molemmat Kirsit ehtivät työskennellä pari kuukautta yhdessä ennen kuin Sellin Kirsi jää lomalle. Näin hän voi perehdyttää seuraajansa vaatimaan ja monipuoliseen tehtävään. Tämä kuitenkin lisää palkkakuluja kaikkine sivukuluineen noin 10 000 euroa. Rohkenen pyytää sinulta nyt erityistä joululahjaa STI:n työlle, jotta selviämme tulevien kuukausien haasteista.

Ville Auvinen